

RECENSION

Svensk titel Miss Kicki
Regi Håkan Liu
Producent Lizette Jonjici
Manus Alex Haridi
Foto Ari Willey
Roller Pernilla August, Ludwig Palmell, Huang He River, Eric Tsang, Britta Andersson m fl
Sverige Taiwan 2009
Längd i tid 1 tim 28 min
Censur Tillåten från 7 år
Distributör Folkets Bio AB

Pernilla August och Simon Palmell i *Miss Kicki*

Miss Kicki

När en skådespelare får en roll specialskriven för just henne borde ju pressen öka enormt. Antingen blir man panikslagen och undrar över saker som hur publiken ska kunna skilja på en själv och karaktären man spelar. Eller så gör man som fullblodsproffset Pernilla August och låter bara sin naturlighet lysa igenom, ha respekt för rollen och göra allt för att hitta nyanserna.

Miss Kicki är ett begåvad Rookie-projekt från norskfödda långfilmsdebutanten Håkan Liu. Kicki är en bag-in-box-alkoholist som lämnade sin son för jobb i USA när han bara var fyra år gammal. Sedan hon kom tillbaka till Sverige för ett år sedan har hon grämt sig för sitt negligerande och hittat en man från Taiwan. De har aldrig träffats i verkligheten utan konverserar via en internet-chatt. Hennes son Viktor har vuxit upp och blivit tonåring. Han vet inte vem som är hans riktiga far och har bott hos mormor under hela sin uppväxt. När det är dags för Kicki och Viktor att lära känna varandra på allvar blir det genom en resa till just Taiwan.

Det är här som denna "Lost in translation"-liknande historien börjar. Modern och sonen har en spänd relation redan från början. Situationen blir inte bättre när båda hamnar i ett främmande land där Viktor så småningom börjar förstå att det inte är för hans skull som de är på semester. Han vandrar omkring och träffar på Didi, en pojke i samma ålder som guidar runt honom bland neonljus, trånga gator och bostadskomplex.

Miss Kicki är ännu ett bevis på att man aldrig kan resa ifrån sina problem. Ett exotiskt möte tusen mil hemifrån är sällan ett substitut för lycka. Istället för att mötas så blir förhållandet mellan Kicki och Viktor bara mer distanserat. När Didi kommer in i bilden

vill de knappt vara ensamma i samma rum. Lögner, svek och undertryckta känslor står i vägen.

Regissören Liu har säkert studerat modern asiatisk film lika hårt som Sofia Coppolas urbana alienations-skildring. Den finns en vackert dröjande mystik i bilderna. Ett tempo och en vemodig ton som för tankarna till både Wong Kar-Wai, Hou Hsiao Hsien och delar av Kim Ki-duks filmografi.

Pernilla August visar skådespelarmuskulerna och närmar sig rollen som Kicki på ett sätt som får mig att tänka på Gena Rowlands expressionistiska stil i maken John Cassavetes filmer.

I slutet slirar *Miss Kicki* in i en oväntat dramatisk vändning som både förvirrar och tar udden av filmens fina balans. Men Håkan Liu är ett namn att lägga på minnet för framtiden. Hans stil har en internationell touch som är både kongenial och säregen.

Fredrik Söderlund

FILMRUTAN